

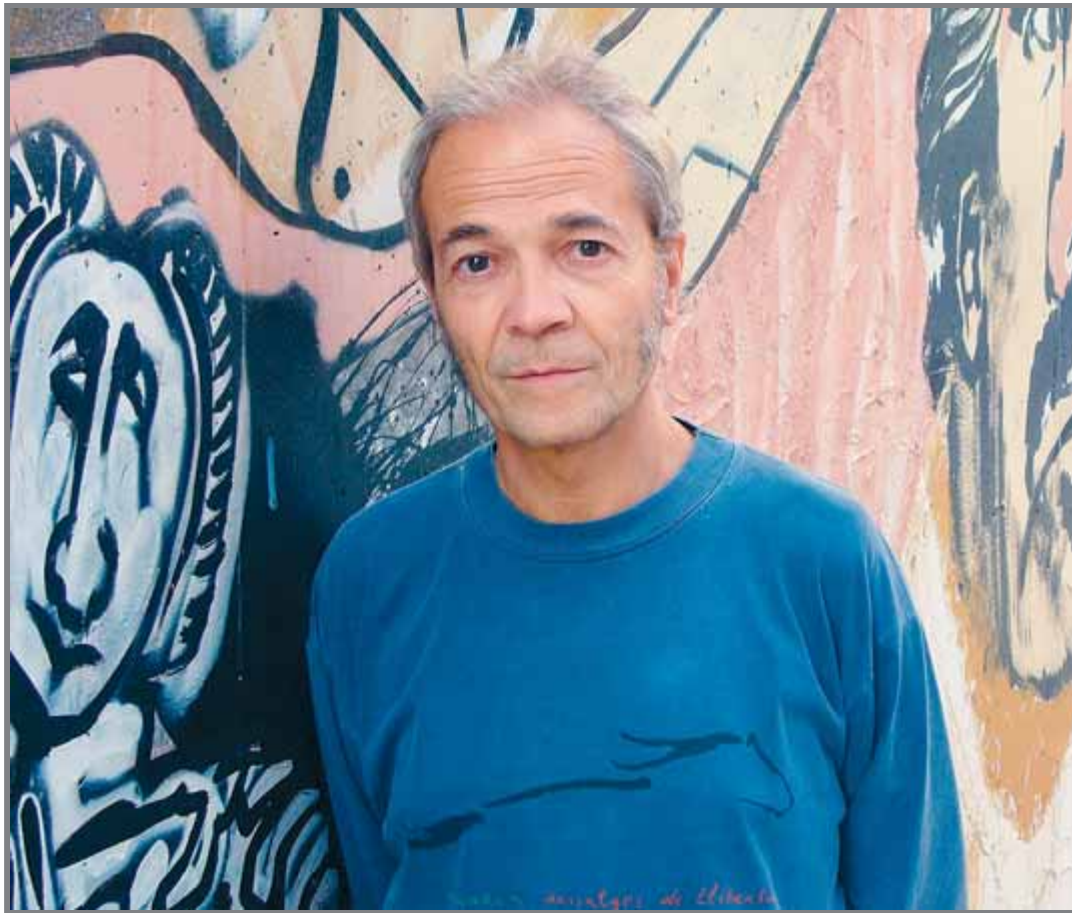
L'epopeia definitiva de Munné-Jordà

Antoni Munné-Jordà, torna a la novel·la amb una obra múltiple i renovadora
RAÛL MAIGÍ

En dos anys Males Herbes ha creat un dels catàlegs més coherents i engrescadors del panorama actual. El seu disseny és categòricament reconeixible: un llampanat color verd radioactiu. Lacompanyen petites imatges trasbalsadores que conviden els lectors a penetrar universos salvatges, radicals, diferents i, per això, apassionants en desmesura. Dins de les files d'aquesta batalladora tropa comptem trobar propostes arriscades que desafien les convencions. Els responsables d'aquesta aventura editorial, Ramon Mas i Ricard Planas, ens descobreixen noves veus que s'allunyen del *mainstream* i del més convencional. El seu objectiu és obrir mirades. I sens dubte ho aconsegueixen.

Al costat d'aquestes noves veus (Pujol, Sanglas, Sanmartí, Gálvez, Pradas, Serrano...) trobem Víctor Nubla, Josep Maria Argemí o, en efecte, A. Munné-Jordà, que gràcies a Males Herbes veu com un immerescut silenci d'anys arriba a la seva fi. La nova obra d'aquest autor dionisiac i polifacètic, *Micheliada*, s'instaura com una de les obres més colpidores dels darrers anys, una autèntica bomba de rellotgeria que demostra l'enginy i l'exaltació d'un dels autors més fantàstics, en tots els sentits, de la literatura catalana.

Hereu de Pedrolo, Munné-Jordà es planteja cada obra seva com un desafiament textual. Ja sigui quan intenta explicar què es pot veure per una finestra durant vint-i-quatre hores, seguint els mestratges del *nouveau roman*, o quan ens presenta una canònica biografia d'Il Tintoretto. Munné-Jordà escriu a partir d'unes normes privades per tal de crear veritables mecanismes novel·lescos que brillen solidesa. Està convençut que una novel·la és molt més que una història més o menys ben explicada, una novel·la ha de ser una apoteosi, un espectacle. I precisament això és aquesta fulgurant *Micheliada*. A cavall entre el malson distòpic i la novel·la bèl·lica, *Micheliada* es podria resumir com *La Iliada* d'Homer amb Michelín, i altres terribles mutants amb nom de marques comercials, com a furibunds i extrems protagonistes. En un futur dominat per les corporacions, la guerra entre Orient i Occident és un televisat circ a gran escala, divertidíssim, per controlar

les masses i les seves misèries. En aquest món devastador, que podria ser germà bessó dels que crea Stefano Benni en les seves obres, Michelín i els seus decideixen anar un pas més enllà.

Si la proposta argumental ja sorprèn, més sorprenents són encara les traves amb què Antoni Munné-Jordà basteix la seva sensacional cosmogonia. Cada capítol, que imita el disseny dels cants homèrics, està desenvolupat a partir d'una modalitat literària diferent (des del reportatge periodístic fins al drama shakesperian, passant per la crònica a l'estil Muntaner) i cada

personatge, depenent del seu rang i del seu context social, parla en una modalitat dialectal diferent (rossellonès, mallorquí, valencià...)

Micheliada és portar al límit el que James Joyce va fer amb *L'Odissea*: un homenatge a una obra immortal però també una poderosa actualització, plena d'humor i de violència, que en cap cas no renuncia a esdevenir original, memorable, perdurable. Un monument a la literatura universal. Autors megalòmans, i eficaços, com Munné-Jordà, un autèntic artesà, esdevenen imprescindibles per tal de recordar-nos que l'escriptura de qualitat es fonamenta en sòlides estructures, artefactes que ens transporten al gaudi de llegir. L'essència d'una obra literària de tal magnitud com *Micheliada* se'ns mostra com la guia primordial per tal de crear mons (in)abastables, capaços de fascinar, de meravellar i de fer-nos celebrar el furor de l'existència. El resultat és corpenedor.

Micheliada aconsegueix fer-nos recuperar el goig absolut de la literatura en majúscules. Convida els lectors a un deliri sense mesura i a una devoció excitant, cridanera, voraç. La *Micheliada* d'A. Munné-Jordà és un regal, possiblement una prodigiosa obra mestra que ningú no s'hauria de perdre. *

L'apunt

Antoni Munné-Jordà (Barcelona, 1948) és un corredor de fons de la literatura catalana, on ha destacat en el territori de la fantasia i la ciència-ficció, sense oblidar la literatura juvenil. La seva primera novel·la, *Damunt un blanc així com el del paper*, està datada el 1978. Des d'aleshores ha gestat una obra suggestiva, sempre a mig camí entre la ficció i la ciència. Recomanable.

MICHELÍADA
Antoni Munné-Jordà
Editorial:
Males Herbes
Barcelona, 2015
Pàgines: 321
Preu: 15 euros

Libres